

152.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 26 marca 1935 r.

**o wykonywaniu przez Fundusz Pracy pośrednictwa
pracy.**

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849) zarządzam co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Fundusz Pracy wykonywa pośrednictwo pracy przez Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy, ich ekspozytury oraz instytucje zastępcze, wymienione w art. 9 ust. (1) ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849).

(2) Pośrednictwo pracy robotników portowych w Gdyni wykonywa Fundusz Pracy przez specjalne biuro, którego organizację i tryb postępowania określa osobne rozporządzenie.

(3) Przepisy rozporządzenia niniejszego, dotyczące wykonywania pośrednictwa pracy przez Wojewódzkie Biura Funduszu Pracy, mają odpowiednie zastosowanie do ekspozytur tych biur i instytucji zastępczych.

(4) W dalszych paragrafach rozporządzenia niniejszego Wojewódzkie Biuro Funduszu Pracy będzie oznaczone wyrazem: „biuro”.

II. Zakres działania.

§ 2. (1) Biura wykonywają pośrednictwo pracy w zakresie:

1) dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. o organizacji państwowych urzędów pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami (Dz. P. P. P. Nr. 11, poz. 127);

2) dekretu Komisarjatu Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu z dnia 6 lipca 1919 r. o organizacji biur pośrednictwa pracy (Tyg. Urzęd. Nr. 29, poz. 93), uzupełnionego ustawą z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 586);

3) rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 14 października 1921 r. o państwowych urzędach pośrednictwa pracy (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 687) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 162);

4) ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 58, poz. 555), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 649), rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976).

(2) Ponadto biuro wykonywa czynności przekazane Funduszowi Bezrobocia na mocy rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 167).

(3) W szczególności do czynności biura w zakresie objętym ust. (1) i (2) należy:

1) rejestracja, ewidencja, kwalifikowanie i kontrola poszukujących pracy,

2) pośrednictwo pracy w kraju,

3) kierowanie na roboty publiczne,

4) rejestracja i ewidencja wolnych miejsc pracy oraz wykorzystywanie zgłoszeń wolnych miejsc pracy, dokonywanych przez zakłady pracy na pod-

stawie art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia,

5) regulowanie rynku pracy przez wymianę wolnych miejsc pracy (clearing pracy),

6) przysposobienie i poradnictwo zawodowe,

7) czuwanie nad przestrzeganiem przez zakłady pracy przepisów ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim, w zakresie zatrudnienia inwalidów wojennych i wojskowych,

8) udzielanie informacji o krajowych stosunkach zarobkowych i o stanie rynku pracy,

9) zbieranie i zestawianie materiałów statystycznych, dotyczących stanu krajowego rynku pracy,

10) udzielanie zaświadczeń, wymaganych do korzystania z ulg taryfowych na kolejach państwowych,

11) współdziałanie z władzami administracji ogólnej w sprawie zwalczania nielegalnego pośrednictwa pracy oraz w sprawach działalności zarobkowych i społecznych biur pośrednictwa pracy,

12) załatwianie spraw emigracyjnych w zakresie pośrednictwa pracy, zleconych osobnym zarządzeniem Ministra Opieki Społecznej.

III. Sposób urzędowania.

§ 3. Biuro obowiązane jest przyjąć każde zgłoszenie wolnego miejsca pracy, dokonane ustnie, telefonicznie lub pisemnie, z wyjątkiem zgłoszeń, zawierających zaofiarowanie pracy, sprzecznej z obowiązującymi przepisami lub dobrymi obyczajami.

§ 4. (1) Każdy poszukujący pracy, zgłaszający się do biura w godzinach urzędowych, podanych do wiadomości publicznej, powinien być zarejestrowany we właściwym biurze, z zastrzeżeniem § 10.

(2) Właściwym jest biuro, na którego obszarze działania poszukujący pracy zamieszkuje przynajmniej od trzech miesięcy.

(3) Przy rejestracji biuro może żądać od poszukującego pracy udzielenia szczegółowych informacji osobistych, udowodnienia posiadanych kwalifikacji i przedstawienia świadectw z poprzednich miejsc pracy.

§ 5. (1) Biuro zalicza poszukującego pracy do zawodu, w jakim pragnie otrzymać pracę, na podstawie przedstawionych świadectw, a w braku ich lub w razie jakichkolwiek wątpliwości, na zasadzie przeprowadzonego sprawdzenia kwalifikacji.

(2) W miejscowościach, w których czynne są poradnie psychotechniczne, należy, w miarę możliwości, zasięgać opinii tych poradni przy zaliczaniu młodocianych do poszczególnych zawodów.

§ 6. Biuro obowiązane jest do kontroli poszukujących pracy w sposób i w terminach określonych w regulaminie wydanym przez Dyrektora Funduszu Pracy (§ 8).

§ 7. (1) Przy wykonywaniu pośrednictwa pracy, biuro obowiązane jest stosować następujące zasady:

1) mogą być zapośredniczani tylko ci poszukujący pracy, którzy stosują się do przepisów o kontroli oraz pozostają w ewidencji biura;

2) przy kierowaniu na wolne miejsca pracy należy mieć na względzie:

a) zdolność zawodową i fizyczną poszukującego pracy;

b) okoliczność pozostawania bez pracy;

c) szczególne zasługi położone przy odbudowie i obronie Państwa;

d) stan rodzinny, z tem, że przy równych kwalifikacjach pierwszeństwo mają bezrobotni żywiciele rodzin, t. j. osoby, posiadające na swem wyłącznym utrzymaniu żonę, dzieci w wieku do lat 18 lub niezdolnych do pracy wstępnych i zstępnych;

e) przy równych warunkach (kwalifikacje, okoliczność pozostawania bez pracy, szczególne zasługi dla Państwa i stan rodzinny) — kolejność, uzależniona od okresu pozostawania bez pracy.

(2) Przed skierowaniem poszukującego pracy na wolne miejsce pracy biuro powinno stwierdzić, czy kandydat posiada wymagane w zgłoszeniu kwalifikacje, dokładnie poinformować go o warunkach, zadeklarowanych przez pracodawcę, oraz stwierdzić, czy przyjmuje zaofiarowane warunki pracy.

(3) Dowodem, stwierdzającym, że kandydat został skierowany przez biuro na wolne miejsce po zapoznaniu się z warunkami pracy, jest karta polecająca biura.

(4) Pracodawcy służy prawo wyboru kandydatów.

(5) W przypadku zgłoszenia wolnego miejsca przez zakład pracy, objęty strajkiem lub lokautem, biuro ogranicza się do podania tego zgłoszenia do wiadomości publicznej, z zaznaczeniem faktu strajku lub lokautu.

§ 8. Regulamin o czynnościach biur w zakresie, objętym rozporządzeniem niniejszem, wydany przez Dyrektora Funduszu Pracy i zatwierdzony przez Ministra Opieki Społecznej, określa sposób:

1) przyjmowania zgłoszeń wolnych miejsc pracy oraz wykorzystywania tych zgłoszeń;

2) rejestracji, ewidencji i kwalifikowania poszukujących pracy;

3) kontroli poszukujących pracy;

4) zapośredniczenia do pracy;

5) zaciągu na roboty publiczne;

6) udzielania zaświadczeń, przewidzianych w § 2 ust. (3) punkt 10).

§ 9. (1) Biuro ma prawo, a na wyraźne żądanie poszukującego pracy jest obowiązane udzielić mu należyte ustalone dane, dotyczące wolnego miejsca pracy, które mogą mieć znaczenie dla poszukującego pracy.

(2) Biuro ma również prawo, a na wyraźne żądanie pracodawcy jest obowiązane udzielić mu należyte ustalone dane, dotyczące poszukującego pracy, które mogą mieć poważne znaczenie przy określeniu, czy kandydat będzie odpowiedni na wolne miejsce pracy.

§ 10. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, pociągającej za sobą zmianę właściwości terytorialnej biura (§ 4 ust. (2)), zarejestrowanie się poszukującego pracy przed upływem terminu, o którym mowa w § 4 ust. (2), nastąpić może tylko po okazaniu zaświadczenia, uprawniającego do zarejestrowania

się, które wydaje biuro, właściwe dla poprzedniego miejsca zamieszkania.

§ 11. Wszelkie czynności biura w zakresie pośrednictwa pracy są bezpłatne, z zastrzeżeniem § 12.

§ 12. (1) Przy zapośredniczaniu służby domowej pracodawca obowiązany jest uiścić tytułem zwrotu kosztów opłatę w wysokości do 2 zł od osoby zapośredniczonej. Wysokość opłat dla poszczególnych miejscowości ustala Dyrektor Funduszu Pracy, uwzględniając stan miejscowego rynku pracy oraz otrzymywane przez służbę domową wynagrodzenie.

(2) Pracodawca obowiązany jest zwrócić biuro rzeczywiste wydatki, poniesione w związku z czynnościami, niewchodzącymi w zakres normalnego urzędowania biura, a dokonane na wyraźne zlecenie pracodawcy. Do czynności tych należą: depesze i rozmowy telefoniczne międzymiastowe, rozjazdy urzędników biura w sprawach pracodawcy oraz ogłoszenia w pismach.

IV. Obowiązki poszukującego pracy.

§ 13. (1) W ciągu całego czasu poszukiwania pracy, poszukujący pracy, zarejestrowany w biurze, — jeżeli pragnie pozostać w ewidencji tego biura, — powinien zgłaszać się osobiście do kontroli ewidencyjnej przynajmniej raz w każdym miesiącu kalendarzowym w miejscu i terminie, oznaczonych przez biuro, celem stwierdzenia, że poszukuje pracy.

(2) Jeżeli poszukujący pracy nie zgłosił się do kontroli, biuro skreśla go z bieżącej ewidencji.

§ 14. Poszukujący pracy nie jest obowiązany przyjąć pracy, ofiarowanej przez biuro, jednakże powinien podać przyczyny, uzasadniające odmowę. Niepodanie przyczyn odmowy powoduje skreślenie poszukującego pracy z bieżącej ewidencji biura.

V. Komisje doradcze.

§ 15. (1) Celem współdziałania biur i ich ekspozytur przy wykonywaniu czynności pośrednictwa pracy z samorządem terytorjalnym i gospodarczym, z organizacjami pracodawców oraz ze zrzeszeniami pracowniczymi, mogą być tworzone komisje doradcze.

(2) Komisje doradcze powołuje i rozwiązuje Dyrektor Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy.

(3) W skład komisji doradczej wchodzi:

1) przedstawiciel biura bądź ekspozytury, jako przewodniczący,

2) przedstawiciel inspekcji pracy,

3) przedstawiciele samorządu terytorjalnego i gospodarczego,

4) przedstawiciele pracodawców,

5) przedstawiciele pracowników.

(4) Ponadto Dyrektor Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy może — stosownie do potrzeby — powoływać do komisji inne osoby, poza wymienionymi powyżej.

(5) Przedstawiciele wymienionych w punktach 4) i 5) ustępu (3) powołuje Dyrektor biura spośród członków organizacji pracodawców i zrzeszeń pracowników, działających na obszarze biura, bądź ekspozytury.

VI. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. Poszukujących pracy, zarejestrowanych w biurach pośrednictwa pracy Funduszu Bezrobocia,

uważa się za zarejestrowanych w biurach wymienionych w § 1.

§ 17. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 roku.

(2) Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 15 marca 1934 r. o biurach pośrednictwa pracy Funduszu Bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 168).

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*